

1979 மார்ச் 26] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இனிமேற்பட்டும் எத்தகைய பிரச்னைகள் எழக்கூடும் என்பதையும் நாங்கள் அதிலே சொல்லியிருப்பதன் முக்கிய நோக்கமே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பை, அறிவுரைகளை, ஆலோசனைகளை, அதன்மீது குறிப்பாகப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அவை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, அவை மீது குறிப்பான ஆலோசனைகளை இந்த அரசு எதிர்பார்க்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆசிரியர் பிரச்னை சம்பந்தமாக ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும், இன்றையதினம் இந்த மானியக் கோரிக்கை எடுக்கப்பட்ட காரணத்தாலே, அது சபையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையென்றாலும், இந்தச் சமயத்திலே அதுபற்றி தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல அவர்கள் வாய்ப்பு பெற்றற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சமயத்திலே அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. கோ. இளங்கோவன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி எனது கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களெல்லாம் எதிரியாக நினைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை சொல்லக் கூடாது என்று கல்வியமைச்சரவர்கள் சொல்லக் கூடும். நிறைகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்பதல்ல. குறைகளைக் கோபிட்டு காட்டவே ஒதுக்குகின்ற நேரம் போதவில்லையென்பதைத் தான் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே, கூடுதல் நேரம் சற்றுக் கொடுப்பார்களானால், குறைகளோடு நிறைகளையும் சொல்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்த அவைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் நண்பர்கள் சில கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, எனது கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர் இராசமாணிக்கம் அவர்கள் ஆசிரியர் கோரிக்கை என ஒன்றை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனைப் பார்க்கிறேன், சாதாரண கோரிக்கை தான் என்றாலும், ஏனோ, தெரியவில்லை, அங்கங்கே உள்ள அதிகாரிகள் அதை நிறைவேற்றத் தவறிவிடுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் அலுவலகம் முன்னால், ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களது கோரிக்கைகள் என்ன? 1. நடுநிலைப்பள்ளி தரமை ஆசிரியர்க்கு உரிய ஊதியம் நிர்ணயம் செய்ய அரசு வெளியிட்டுள்ள ஜி. ஓ. எம். எஸ். 65, கல்வி, நாள் 1979 ஜனவரி 11-ஐ நிறுத்திவைத்துள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் குறிப்பாணையை ரத்து செய்து உடன் அரசு

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1979 மார்ச் 26]

ஆணையை அமுல் படுத்தவேண்டும். 2. கல்வி ஆண்டின் இடையில் ஆசிரியர்களை மாற்றம் செய்யக் கூடாது என அரசு ஆணை ஜி. ஓ. எம். எஸ். 1913, கல்வி, நாள் 1978 அக்டோபர் 25 க்குப் புறம்பாக நாகை நகராட்சி ஆணையர் 10 ஆசிரியர்களையும் மாற்றம் செய்துள்ளதை உடன் ரத்து செய்யவேண்டும். 3. திருவாரூர் விஜயபுரம் உதவிபெறும் உயர் தொடக்கப்பள்ளியை நிர்வாகி இக்கல்வி ஆண்டுடன் முடிவிட முடிவு செய்துள்ளதால் அதனை திருவாரூர் நகராட்சி மன்றம் ஏற்று நடத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நியாயமான மூன்று கோரிக்கைகளைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

அதே போல நான் வருகிறபோது ஒரு 70, 80 வயது இருக்கும் ஒரு பெரியவர், அவர் வந்து தஞ்சை மாவட்ட ஆசிரிய பென்ஷனர்கள் சங்கத்தின் சார்பாக என்னை இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லி சில கோரிக்கைகளை கொடுத்தார். அந்த கோரிக்கைகளில், மூன்றாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரைகளின்படி ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், சிவில் பென்ஷனர்களுக்கும் வழங்கப்படுவது போல், அரசு செலவிலேயே பணவிடை அஞ்சல் மூலம் பென்ஷன் தொகையை அனுப்ப வேண்டும். 1964 ஏப்ரல் 1ஆம் தேதிக்கு முன் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் குடும்ப பென்ஷன் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி வாரிசுகளுக்கு 21 வயது முடியும் வரை பென்ஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும். சிவில் பென்ஷனர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போலவே ஆசிரியப் பென்ஷனர்களுக்கும் இலவச மருத்துவ உதவி வழங்கப்பட வேண்டும். குறைந்த பட்ச ஆசிரியர் பென்ஷனை 1979 ஏப்ரல் 1 முதல் ரூ. 150 ஆக உயர்த்த வேண்டும். குடும்ப பென்ஷனர்களுக்கும் 1978 ஏப்ரல் 1 முதல் உயர்வு வழங்கப்பட வேண்டும். இது போன்ற சில கோரிக்கைகளை கொடுத்துள்ளார்கள். அந்த எல்லா கோரிக்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி)—
தலைமை]

தொடக்கப்பள்ளிக் கல்வி என்று பார்த்தால், 1978-79-ஆம் ஆண்டில் இருந்த 33,130 தொடக்கப்பள்ளிகளில் படித்த மொத்த மணவர்களின் எண்ணிக்கை 67.46 இலட்சமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளையும் தொடக்கப்பள்ளிகளையும் சேர்த்து 16.83 லட்சம் மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் அறிக்கையிலேயே உயர் தொடக்கப்பள்ளியையும் தொடக்கப்பள்ளியையும் இணைத்துப் பேசியிருக்கிறீர்கள். பத்தாண்டுக் கல்வியை 1 முதல் 7 ஆண்டுகள் வரை தொடக்கப்பள்ளியாகவும் 8 முதல் 10 ஆண்டுகள் வரை உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் மாற்றிவிட்டால், தமிழ்நாட்டில் பிறக்கிற ஒவ்வொரு ஆணோ பெண்ணோ குறைந்த பட்சம்

1979 மார்ச் 26] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

7-வது வரை கட்டாயமாக கல்வி கற்கிற குழ்நிலை உருவாகும் அதை இந்த அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இது போன்ற அரசு பள்ளிகளுக்கு ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கப் படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பாடப் புத்தகங்கள் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். நோட்டு புத்தகங்களுக்கு வாருங்கள். நோட்டுப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதே இல்லை. ஏன் இந்த நெருக்கடி? மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் தொழில் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு, அந்த வேலையில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு மொத்தமாக அந்த கோட்டாவை நேரிடையாக அரசுகளே கொடுத்துவிடுகின்றன. அது சரியான முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு அரசு வெளியீடுகளின் மூலம் வெளியிடக்கூடிய வெளியீடுகளுக்கு தொழில் தகுதி பெறாத பேப்பர் வியாபாரிகளுக்கு கொடுத்து விடுவதால், அவர்கள் அதை மீண்டும் தொழில் தகுதி பெற்றவர்களிடம் கொடுத்து வெளியிடுவதற்கு காலதாமதம் ஆவதோடு, விலையும் கூடுதலாக இருக்கிறது என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் ஆந்திராவில் 192 பக்கங்கள் கொண்ட அந்த புத்தகம் 1 ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டில் 1.15க்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஏன் இந்த விலையேற்றம். இப்படி இடைத்தரகரிடம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக நேரிடையாகவே தொழில் தகுதி பெற்றவர்களிடம் கொடுத்தால், விலையும் குறையும். காலதாமதத்தையும் தவிர்க்கலாம். அதனால் இதை மாநில அரசு நேரிடையாகவே தொழில் தகுதி பெற்றவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேல்நிலைக்கல்வி, மேல்நிலைக் கல்வியைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பக்கம் 28-ல் முதல் பத்தியிலே “1979 மார்ச் 9 நாளிட்ட ‘இந்து’ நாளிதழில் குறிப்பிடப்பட்டது போல ‘அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் +2 நிலைக் கல்விக்கென்றே தனியாக நவீன அறிவியற் சோதனைக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன’” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்து நாளிதழ் சொல்வதையெல்லாம் அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது என்று பொருளா? இந்த மனப்பான்மையை நிச்சயமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 3வது பாராவில் பாடப்பிரிவுகள் என்று உள்ளன. அந்தப் பிரிவின் கீழ் 21 பாடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இதில் ஏதேனும் 4-ஐ எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 19-வது பிரிவு ‘நுண்கலைகள்’ — பின்வருவனவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று — என்று

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1979 மார்ச் 26]

போட்டு (1) வரைதல்—வண்ணம் தீட்டுதல், (2) இந்திய இசை, (3) மேற்கத்திய இசை என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாணவர்கள் இந்திய இசையைப் பற்றியும் மேற்கத்திய இசையைப் பற்றியும் தான் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே ஒழிய தமிழ் இசைப் பற்றி தெரிந்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பண்டைய தமிழகத்தில் 4 பிரிவுகள் இருந்தன—குறிஞ்சி; முல்லை, மருதம், நெய்தல் பாலை என்று 4 வகையாகப் பிரித்தார்கள். குறிஞ்சி நிலத்திற்கு குறிஞ்சிப் பண், முல்லை நிலத்திற்கு முல்லைப்பண், மருதநிலத்திற்கு மருதப் பண், நெய்தல் நிலத்திற்கு நெய்தற் பண் என்றும், பெயரிட்டுப் பண்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பண்களைப் பற்றி தெரிந்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மட்டும் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலேயே இசைக்கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. சென்னையிலேயே அரசு உள்ள அந்த இசைக் கல்லூரியில் தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி பிரிவு இருக்கிறதா என்று சொன்னால்—இல்லை—என்ற விடைதான் வருகிறது. திருவையாற்றிலுள்ள இசைக் கல்லூரியிலும் தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி கிடையாது. இன்னும் புதிதாக ஒரு இசைக் கல்லூரியை மதுரையில் தொடங்க இருக்கிறார்கள் என்று தெரியப்படுகிறது. அங்கேயாவது தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி நடக்குமா? தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி தமிழ் இசைக்கல்லூரியிலாவது நடைபெறும் என்ற உறுதியை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

இந்த மேல் கல்வி வருகிற போது, அவற்றை பள்ளிகளில் வைப்பது என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறீர்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் 11-வது வகுப்பு போகும் என்ற பயத்தில் என்ன செய்து இருக்கிறீர்கள். 7,000 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலை இழப்பர் என்ற பயத்தால் 1—4—1970-க்கு பிறகு பணியில் அமர்த்தப்பட்டவர்களை தற்காலிக ஆசிரியர்களாக இது வரையில் வைத்து இருக்கிறீர்கள். இப்போது ஒரு அறிவிப்பு சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 'த்ரு. தி. எம்.பி.எஸ்.ஸீ. அவர்கள் நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்தப்படுவார்கள். இது சொல் அளவில் இல்லாமல் செயலளவில் செய்தல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். போராட்டம் நடத்திய பிறகுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஓரளவிற்கு அரசின் கவனத்திற்கு வந்து இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்பட்டார்கள். சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். இன்று காலையில் ஒரு தந்தி வந்தது. அந்தத் தந்தியில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது

1979 மார்ச் 26] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

என்றால் தஞ்சாவூர் மகளிர் கல்லூரியில் (பிசிகல் இன்ஸ்டிரக்டர்ஸ்) உடற்கல்வி ஆசிரியையாகப் பணியாற்றுவார்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்பதற்காக. போராட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கிவிட்டு, பழி வாங்குவது என்றால் அப்படி பழிவாங்குவது சரியல்ல. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 24—3—1979 கடற்கரை அருகே உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். எனக்கு ஒரு அச்சம். முன்பெல்லாம் அண்ணா சதுக்கம் என்று அழைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். எனக்கு இப்போது என்ன அச்சம் என்றால் அதை எங்கே 'உண்ணாவிரதச் சதுக்கம்' என்று அழைத்து விடுவார்களோ என்பதாகும். காலையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மீது பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் மூன்றாவது பே கமிஷன் அனாமலிஸ் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நத்திங் ஈஸ் பர்பெக்ட் இன் திஸ் வொர்ட்டு—இந்த உலகத்தில் எதுவுமே முழுமை பெற்றது இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது 3-வது சம்பளக் குழு பரிந்துரை மட்டும் எப்படி 100-க்கு 100 சரியாக முழுமைப் பெற்றதாக இருக்க முடியும். அதிலே உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு ஒரு ஒன்மேன் கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்கிற போது, நாங்கள் அமைக்கத் தயாராக இல்லை, இல்லவே இல்லை என்று அமைச்சர் தெரிவிப்பது சரிதானா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் 5 கோரிக்கைகளை அழகாக எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அவற்றை இங்கே எடுத்துச் தெரிவித்தால் நேரம் அதிகம் ஆகும் என்கிற காரணத்தால் அந்தக் கோரிக்கை மனுவை அமைச்சரிடம் நான் கொடுத்து விடுகிறேன். இது போன்ற குறைகளைச் சொல்கிற போது அவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டு, பரிகாரம் காண வேண்டுமே தவிர நாங்கள் அதற்காக குழு அமைக்கத் தயாராக இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த நேரத்தில் நான் நினைவூட்ட விரும்புவது

“செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.”

என்கிற திருக்குறளே ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, பொது நூலகங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய கன்னிமரா நூலகம் இருக்கிறது. இங்கே கொடுத்த புத்தகத்தில் கூட கன்னிமரா பொது நூலகம் என்று தான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நூலகத்தில் கன்னிமரா பொது ஜன நூலகம் என்று எழுதி வைத்து இருக்கிறார்கள். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று இருக்கிற போது, அங்கும் தமிழ் வேண்டாமா? இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சரியான தமிழில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

[1979 மார்ச் 26]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். நூலக நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சில குறைகேடுகளை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எஜு கேஷன் டிபார்ட்மெண்ட்டில் இருந்து ஒரு அரசாணை போட்டு இருக்கிறார்கள். ஜி.ஓ. எம். எஸ். 2244, அதிலே என்ன சொல்லப் பட்டு இருக்கிறது என்றால் தகுதி உடையவர்களைத்தான் ரெபரன்ஸ் அசிஸ்டென்ட்டாக அங்கே நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. தகுதி உடையவர்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் பட்டம் பெற்று இருக்க வேண்டும். நூலகத் துறையில் பட்டம் பெற்று இருக்க வேண்டும் இந்த இரண்டு பட்டங்களும் உடையவர்களைத்தான் அங்கே நியமிக்க முடியும். ஆனால் அங்கேயிருக்கிற நூலக இயக்குநர் என்ன செய்து இருக்கிறார் என்றால் தகுதி இல்லாத 5 பேரை நியமனம் செய்து இருக்கிறார். அப்படி தகுதி இல்லாதவர்களை நியமனம் செய்த நிகழ்வினை கல்விச் செயலர், துணை செயலாளர் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தபின் இயக்குநர் அவர்களை பதவி இறக்கம் செய்கிறார். பிறகு கல்வித் துறையின் ஆணைக்கிணங்க பட்டம் பெற்ற 5 பேரை நியமிக்கிறார். அதற்கு அடுத்தபடியாக அண்மையில் என்ன நடந்து இருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாடு ஜாயிண்ட் சிவில் சர்வீஸ் கவுன்சில் கூட்டத்தில் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் பட்டதாரிகளையும் நியமிக்கலாம் அல்லது S.S.L.C. படித்துவிட்டு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியவர்களையும் நியமிக்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முடிவுக்கு எல்லாம் யார் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் அறிந்து, அந்த குறைகளைக் களைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல மற்றொரு பணி இருக்கிறது. அந்தப் பணி 'பிப்லியாகிராபி அசிஸ்டண்ட் கிரேடு ஒன்' என்பதாகும். அந்தப் பணியில் தகுதி இல்லாத இருவர் முதலில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். பிறகு தகுதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் பதவியிலிருந்து இறக்கப்படுகிறார்கள். 4 அல்லது 5 மாதங்கள் கழித்து மீண்டும் அவர்களுக்கு அதே பதவி கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு யார் காரணம் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மாவட்ட நூலகங்களில் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாகக் கருதப்படவில்லை. அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. எல்லா சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் சொல்லும் போது ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறோம்; அது அறிக்கை தரும்; அதன்மீது ஆய்வு நடத்தி, அதன்பிறகு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். நாம் ஒரு

1979 மார்ச் 26]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

குழு அமைப்பதே கால தாமதத்தை ஏற்படுத்துவதாகத்தான் பொருள்; உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் விவசாயிகள் பிரச்சினை. குழு அமைக்கப்பட்டது. கூட்டம் நடைபெற்றது. ஆலோசனை சொன்னார்கள். பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. போராட்டம் தொடருகிறது. கால தாமதத்திற்கு கணக்கு இல்லை. ஆக, குழு அமைக்கிறோம் என்பதே கால தாமதம் என்று பொருள். அதனால் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு பரிசீலனை செய்து விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்பது மேலும் கால தாமதத்திற்கு வழி ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட கால தாமதங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்; உடனடியாக ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் வளர்ச்சி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஏறத்தாழ 70 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் பராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் வளருகிறதா அல்லது இந்தி வளருகிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு காலண்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் மாதம் எங்கே இருக்கிறது, நாள் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்த நாட்காட்டியில் மாதம், நாள் எல்லாம் இந்தியில் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களில் சிலர் அதை கிழித்துப் போடலாமா என்று கூட சொன்னார்கள். அந்த காலண்டர் யாரால் வாங்கப்பட்டது? ஏன் வாங்கப்பட்டது? எங்களுக்கு ஏன் அது கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே 'வேயிங் மெஷின்' இருக்கிறது. அதிலே ஏறி நின்றால் கார்டு வருகிறது. அதிலே ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் இருக்கிறது; தமிழில் இல்லை. மெஷின் இருப்பது தமிழ் நாட்டில்; அதிலே தமிழ் எழுத்து கிடையாது.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவருகிறது ஒரு பத்திரிகை. அந்த பத்திரிகை 'மாலை முரசு'. அதில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய ஒரு விளம்பரம் வந்திருக்கிறது. அந்த விளம்பரத்தில், ஒரு குழந்தையை தந்தை தூக்கி வைத்திருக்கிறார். இரண்டாவது குழந்தை எப்போது என்று கேட்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதில் 'முதல் குழந்தை ஆனா, ஆவன்னா படிக்கும்போது! குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு நாங்கள் விரோதம் அல்ல. அந்த விளம்பரத்தில் 'ஆனா' என்ற எழுத்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது; அது இந்தியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எனக்கு இருக்கிற சந்தேகம் இனி இங்கே 'ஆனா', 'ஆவன்னா' இந்தியில் கற்பிக்கப்போகிறார்களா என்பது தான். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கலாமா? பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் அதை கவனிக்காமல் என்ன செய்கிறார்கள்?

[1979 மார்ச் 26]

திரு. இரா. முத்தையா : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு விளம்பரத்தைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அந்த விளம்பரத்தை வெளியிட்டவர் யார் என்று அடியிலே குறிப்பு இருக்கும். அதையும் குறிப்பிட்டால் நல்லது.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : யார் விளம்பரம் செய்தாலும் சரி. தமிழ் நாட்டிலே செய்யப்படும் விளம்பரம் எல்லாம் இந்தியில் ; கொடுக்கும் பதில் எல்லாம் இந்தியில். மாண்புமிகு உறுப்பினர் முத்தையா அவர்கள் அதை வரவேற்கிறார்களா? ஆளும் கட்சியினர் அதை வரவேற்கிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (திரு. இரா. முத்தையா எழுந்தார்) சார், ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங்.

அடுத்து, படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு படிப்பை சரியாகச் சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டாலும், ஆசிரியர்கள் சரியாகச் சொல்லி கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. மாணவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். தியாகராயர் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் ஒரு விவரத்தை வேதனையோடு சொன்னார்கள். புதுக் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டனர்.

[முற்பகல் 11-50.]

கஞ்சா சாப்பிடுகிறவர்கள் அந்த மாணவர்களைத் தாக்குகிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் கூட அமலில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்படிப்பட்டவர்களால் மாணவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். இதெல்லாம் நியாயம்தானா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்களின் உதவித் தொகை பற்றி ஒன்றைச் சொல்கிறேன். மாணவர்கள் பி. ஏ., அல்லது பி. எஸ். சி. படித்து முடித்த பிறகு மூன்றாண்டு காலத்திற்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படலாம் என்று விதி இருக்கின்றது. ஆனால் எம். ஏ. அல்லது எம். எஸ். ஸி. இரண்டாண்டுகள்தான் படிக்கிறார்கள். அதன் பிறகு எம். ஃபில் படிக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு உதவிப் பணம் கிடைப்பது இல்லை. எம். எஸ். ஸி-க்குப் பிறகு எம். ஃபில் ஒரு வருடம் படிக்க வேண்டும். அதற்கு உதவிப் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் பிற மாநிலங்களிலே அவ்வாறு படிப்பதற்கு உதவிப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அது மாதிரி இங்கேயும் தரப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னும் நாடகம், கலை ஆகியவற்றைப் பற்றி நிறையக் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். இருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். அதாவது

1979 மார்ச் 26]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

அரசு கலைஞர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திறமை இல்லையென்று கூட சொல்லமாட்டேன். அந்த அரசு கலைஞர்களுக்கு மாதம் ரூ. 1,000 என்று அரசு கூறிவந்தபோது மக்கள் எத்தகைய உணர்வுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. சென்ற ஆண்டு ஆஸ்தான கவி நியமனம் நடைபெற்றது. அரசுக் கவிஞர் என்று சொல்லப்படுகிறபோது அவர்கள் முறையாக நடந்துகொள்ள வேண்டாமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், அரசவைக் கவிஞர் அல்ல அரசுக் கவிஞர்தான் என்று. அவர்கள் அந்த விளக்கம் தந்ததற்காக நன்றி. அப்படி அரசுக் கவிஞராக இருந்தாலும் அரசவைக் கவிஞராக இருந்தாலும் அவர்கள் முறையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இப்போது கூட ஒரு போராட்டம் நடந்தது. அதன் காரணமாக விடுதலையின் ஆசிரியர் திரு. வீரமணி போன்றவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அது குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தாலும், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தாலும் அதற்குச் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை. இந்த நிலையிலே நீங்கள் யாருக்கு பாதுகாப்பு தருகிறீர்கள்? எடுப்பது பெரியார் விழா, ஆனால் இழித்தும் பழித்தும் எழுதப்படுவதோ பெரியார் குடும்பத்தைப் பற்றி. இதை எல்லாம் இந்த அரசு வரவேற்கிறதா? என்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். சண்முகம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்று தலைவரவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் கல்விக்காக ரூ. 209 கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மற்ற எல்லாத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கு அதிகத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அனைவரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நாம் கல்வித் துறைக்காக தொன்று தொட்டு 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 123 கோடி ரூபாயும், 1976-77-ல் 143 கோடி ரூபாயும், 1977-78ல் 163 கோடி ரூபாயும் 1979-80ல் 191 கோடி ரூபாயும் கல்விக்காக நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். அப்படி பல கோடிகளை நாம் கல்விக்காகச் செலவு செய்திருந்தாலும் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கல்வித் தரமானது உயர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்டால், கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் அதிருப்தி அடைந்திருக்கின்ற நிலையினைத்தான் பார்க்கிறேன், இந்த நிலைமை ஏன் என்று தெரியவில்லை. கிராமப்பகுதிகளிலே உள்ள பள்ளிகளில் மாணவர்கள் ஒன்று முதல் 5 வரை முறையாகப் படிப்பதில்லை என்பதை எல்லாம் கவனித்து அரசு நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி 1972 முதல் 1977 வரை எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரப்படி

[திரு. ஆர். சண்முகம்]

[1979 மார்ச் 26]

முதல் வகுப்பிலே நூறு மாணவர்கள் சேருவார்களேயானால் அவர்களில் 58 பேர்தான் முறையாக 5-வது வகுப்பு வரை படிக்கிறார்கள் என்றும் மீதமுள்ள 42 மாணவர்கள் இடையிலேயே நின்றுவிடுகிறார்கள் என்றும் எந்தக் காரணத்தினால் அவர்கள் அவ்வாறு நின்றுவிடுகிறார்கள் என்றும் கண்டறிந்து இவற்றை எல்லாம் சீர்திருத்துவதற்கு நல்லபல திட்டங்களை எல்லாம் வகுத்து அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக எல்லா மாணவர்களும் பயிற்றுவிக்கப்படுவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட நல்ல திட்டங்களில் உணவு வழங்கும் திட்டம், இலவசமாகப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கும் திட்டம், மூன்றாவது வகுப்பு வரையிலே எந்தவிதமான தேர்வும் இல்லாமலேயே மேல் வகுப்பிற்கு மாற்றும் திட்டம் ஆகியவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த உணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு ஆண்டுக்கு 5.37 கோடி ரூபாய் இந்த அரசு செலவு செய்கிறது. இதனால் 21.90 இலட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகிறார்கள். மாநில அரசு இந்த மாணவர்களுக்கு 10 காசு வீதமும் ஊராட்சி மன்றம் ஒரு மாணவனுக்கு 5 காசு வீதமும் 200 நாட்களுக்கு, இதிலே எவ்வளவு மாணவர்கள் பங்கேற்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. கேர் நிறுவனம் 20 ஆயிரம் டன் உணவைக் கொடுப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்கப்படுவதால் ஏறக்குறைய 13 இலட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படுவதில் முறைகேடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் சரிவரத் தங்களது வேலையைச் செய்யவில்லை என்று மக்கள் மத்தியிலே கருதப்படுகிறார்கள். அதற்கான நான் சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். முதன் முதலில் 1978ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். ஜி.ஓ. எண். 130-ல் போட்டார்கள். அந்த ஜி.ஓ.வில் சரிவரத் தெளிவாகக் கருத்துக்கள் வெளியிடாததன் காரணமாக, ஒரு சில ஒன்றியங்களிலே அது செயல்படுத்தப்படும், மற்றும் ஒருசில ஒன்றியங்களிலே செயல்படுத்த முடியாத காரணத்தால், ஆசிரியர்களிடையே மற்றவர்கள் வாங்கி விட்டார்கள், நாம் வாங்கவில்லையே என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அதற்குப் பின்னால் இன்னொரு ஜி.ஓ. எண் 65 வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது அந்த ஜி.ஓ. வும் சில இடங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு, மற்றும் சில இடங்களில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த உத்தரவை நிறுத்தி வைக்குமாறு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார். இதுபோன்ற உத்தரவுகளை போடும்போது, அவைகள் தெளிவாக, கருத்து விளக்கமாக இல்லாத காரணத்தால், இனிமேல் இந்த ஜி.ஓ.-க்கள் போடும்போது, தெளிவாகப் போடும்படி கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 26] [திரு. ஆர். சண்முகம்]

இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஏ, பி பிரிவுகள் இயங்கிக் கொண்டு வந்திருந்தது. இதிலே பல மன மாச்சரியங்களும், இன்னல்களும் இருந்து வந்தது. நம்முடைய அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஏ, பி பிரிவுகளை ஒன்றாக இணைத்து, அவைகளுக்கான சட்ட திட்டங்களை வகுத்ததைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது, படித்தவர்களுக்கே வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற போது, படித்து கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நடவடிக்கையிலே தொழிற் கல்வி படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு, படித்துவிட்டு வந்தவுடனே நிச்சயமாக வேலை கிடைக்கும் என்ற ஒரு புத்துணர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். படித்துவிட்டு அவர்கள் வெளிவரும்போது, அன்றாடம் 2, 3 ரூபாய் சம்பாதிக்கவழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாற்றுத்தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டாமல் இருக்கின்றன. அவைகள் மாற்றியமைக்கப் படவேண்டும். குறிப்பாக, கடம்பத்தூர், திருவாலங்காடு, திருத்தணி ஆகிய ஒன்றியங்களிலே உள்ள பள்ளிகள் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மாற்றியமைக்கப்படாமல், மாட்டுத் தொழுவங்களைப்போல் காட்சியளிக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மான்யம் ஓரளவுக்கு வழங்கப்பட்டாலும், இப்போது இருக்கின்ற சட்டம் காரணமாக, இந்த ஊராட்சிகளிலே உள்ள பள்ளிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம், இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு யாரும் முன்வருவது கிடையாது. அரசு தரப்பிலே ஆயிரம் செங்கற்களுக்கு ரூ. 80, ரூ. 85 தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வெளியிலே விற்பதோ ஆயிரம் செங்கற்கள் ரூ. 180. இதன் காரணமாக யாரும் இத்தகைய பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு முன் வருவது கிடையாது. ஆகவே, அங்குள்ள ஊராட்சித் தலைவர்கள் நல்ல முறையிலே இதனை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த வகையிலே இந்த அரசு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கடைசியாக வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலை பற்றி எல்லோரும் அறிந்ததே. இதைப்பற்றி உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஆனால் அந்த பாடசாலை ஏனோ, இப்போது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாடசாலையிலே கற்றவர்கள் இன்று தமிழகத்திலே பல

[திரு. ஆர். சண்முகம்]

[1979 மார்ச் 26]

பெரிய பொறுப்புகளிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களும், மற்றவர்களும் இந்த வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலையைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்வதால், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்து கொள்கிறேன் அவசியம் இந்த இந்துமத பாடசாலையைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00.]

கடைசியாக இன்னொன்றையும் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திருவொற்றியூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆண்டார் குப்பம் என்ற இடத்தில் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று நடந்து வருகிறது. இதுவரை எந்த அதிகாரிகளும் இதில் போய் ஆய்வு செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. இந்தப் பள்ளியிலுள்ள கட்டிடம் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்தப் பள்ளிக்கு தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்ப மறுக்கிறார்கள் என்ற செய்தியும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் இந்த இடத்தைப் போய் பார்த்து, அங்கே நல்ல தொரு கட்டிடத்தை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் திருவொற்றியூர் பகுதி சுற்றிலும் தொழில்கள் நிறைந்த இடமாக இருப்பதால், இங்கு ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று செங்கற்பட்டு மாவட்டம் மாமல்லபுரத்தில்—சதுரங்கப்பட்டினத்தில் உள்ள பள்ளிக்கு நல்ல முறையில் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் திருத்தணியில் உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி நடந்து வருகிறது. இது இரு பிரிவுகளாக இருந்தும், இதற்குப் போதுமான கட்டிடம் இல்லை. இதையும் அரசு ஆராய்ந்து தனியாக கட்டித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன் இருக்கும் கல்வி மான்யக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அறம், பொருள், இன்பம், வீடும்பயக்கும்
புறங்கடை நல் இசையும் நாட்டும்
உறுங்கவல் ஒன்று உற்றொழியும்—கைகொடுக்கும்
கல்வியின் ஊங்கில்லை சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை.”

என்று ஓளவையார் அவர்கள் பாடிச் சென்றார்கள். இன்றுள்ள நிலைமையில் கல்வியை நினைத்தாலும் வருத்தமாக இருக்க